Geen toekomst zonder kennis van de geschiedenis.

Ik neem u daarom even mee terug in de tijd. Op dinsdag 7 april 1959 werd er in het Gemeenteziekenhuis in deze stad, tegenwoordig bekend als Rijnstate, de eerste transgenderoperatie in Nederland uitgevoerd. Althans: de eerste die boven de radar plaatsvond, in een algemeen ziekenhuis.

Bijna 30 jaar na die operatie, in 1987, kwam er een genderpoli in Arnhem. Deze stopte tien jaar later weer om diverse redenen, waaronder het vertrek van de plastisch chirurg, maar de eerste stappen voor transgender personen werden in de stad gezet.

Dan naar nu.

Het is bijna een jaar geleden dat er voor het eerst in Arnhem een Regenboog Stembusakkoord is gesloten. Dit akkoord is getekend door de zes coalitiepartijen en door de oppositiepartijen CDA en VVD. Een prachtige overgrote meerderheid van de raad die zich ondubbelzinnig wil inzetten voor de rechten en positie van LHBTI+ personen.

In het Regenboog Stembusakkoord staan diverse haakjes waar dit initiatiefvoorstel aan hangt. Om de kosten te vergoeden die door de gemeente berekend worden bij de wijziging van de geslachtsaanduiding in overheidsdocumenten, zoals een paspoort en een rijbewijs.

De acht partijen hebben zich gecommitteerd aan een gemeente die inclusief beleid voert, waarbij LHBTI+ personen en belangenorganisaties worden meegenomen bij de beleidsvorming en waarbij aandacht is voor specifieke groepen, waarbij transgender personen expliciet zijn benoemd.

De acht partijen committeren zich aan het steunen van potentieel kwetsbare groepen, waar ook transgender personen wederom nadrukkelijk zijn benoemd.

Het maakt me dan ook trots als Arnhemmer om te zien dat een aantal van deze partijen de daad bij het woord hebben gevoegd en de verantwoordelijkheid hebben genomen om een initiatiefvoorstel te schrijven.

Genderdiverse mensen hebben bijvoorbeeld vaker te maken met werkloosheid, zijn vaker en langduriger afhankelijk van uitkeringen en hebben minder eigen vermogen.

Daarnaast valt de helft van de transgender personen in de laagste inkomenscategorie. Ter vergelijking: slechts een kwart van de cisgender mensen valt in deze categorie.

De transitie (sociaal, medisch en wettelijk) brengt veel kosten met zich mee. Het kan en mag niet zo zijn dat geld de drempel is voor transgender en non-binaire Arnhemmers om te zijn wie zij zijn.

Ik stel er persoonlijk prijs op om niet te veel óver genderdiverse mensen te spreken, maar vooral mét hen. COC Midden-Gelderland schaart zich voor de volle honderd procent achter de schriftelijke inbreng van eerdergenoemden.

Als de gemeenteraad ervoor kiest dit initiatiefvoorstel over te nemen dan doet zij wat zij tijdens de verkiezingen afgelopen maart beloofd heeft aan de LHBTI+ gemeenschap in Arnhem: dit wordt een stad met zo min mogelijk drempels om jezelf te kunnen zijn. Een stad die schouder aan schouder staat met de eigen LHBTI+ inwoners. Een Arnhem voor ons allemaal.